

Jamen så er det også enøjede SiD'ere, der sidder rundt omkring, for der er jo en utrolig, utrolig bevægelse i gang, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at den debat, vi har med begge forslag, er inspireret af den generalforsamling, der var for et års tid siden i Silkeborg, eller rettere sagt SiD i Them.

Nu er det således, at behandlingen her i dag jo er rimelig tilfældig i forhold til de møder, der holdes i SiD Them, men netop tirsdag aften var der ifølge Midtjyllands Avis igen møde i denne afdeling, og jeg tillader mig at citere indledningen, hvor det hedder: »Kun 5 medlemmer ud af mere end 50 fremmødte på SiD Them's generalforsamling i aftes stemte for, at partistøtten til LO Silkeborgs valgfond, der støtter Socialdemokratiet, skal genoptages«. Jeg gentager: 5 ud af 50 fremmødte.

Jeg vil også gerne citere fra et andet sted i referatet fra den samme generalforsamling. Her siger nemlig medlem Bent Markussen, at »500 medlemmer, som der er i SiD Them, er ikke lig med 500 socialdemokratiske stemmer. Der er ikke tale om manipulation. Vi har helt vores egen mening om, hvem vi ønsker at støtte«.

Og det er det centrale. Det er det, der er det afgørende, at vi gerne vil give den enkelte frihed til at bestemme, hvem man gerne vil støtte. Det er de signaler, vi har opfattet i de tre partier, der er forslagsstillere i dag, og derfor er det, vi har det til behandling igen, selv om der kun er gået en hård og barsk vinter og måske et efterår, siden vi sidst behandlede det. Det har fru Pia Gjellerup ret i, men der er sandelig sket meget nyt, siden det sidst var på Folketingets dagsorden.

Jeg vil lige sige til hr. Arne Melchior, at jeg synes, hr. Melchior blandede tingene sammen, når han sammenligner landets love med de bestemmelser, som gælder i fagbevægelsen. Det at lade hastighedsbestemmelser på landeveje sammenligne med de regler, der er for, hvorvidt man ønsker at støtte et politisk parti, er dog en voldsom sammenligning.

For nok er der sammenslutninger i faglige sammenhænge, men det er jo således, at den enkelte selv er medlem. Den enkelte kan selv træffe sin beslutning, hvis ellers forudsætningerne var til stede; nemlig om man ønsker at være i den eller den sammenslutning, i den og den organisation, i det og det fagforbund og så derigennem støtte et politisk parti. Jeg synes ikke, det er helt rimeligt at drage sammenligninger med landets love.

Og hvorfor skal en kompetent forsamling stå over det enkelte medlem, når det legende let kan være det enkelte medlem, der selv bestemmer?

I mange sammenhænge er det kollektive da udmærket. Det synes Venstre da også. Men når vi nu her har en ordning, hvor det er individuel mennesker, der er medlemmer af et forbund, af en fagforening, af fagbevægelsen, så ville det da også være naturligt, at den enkelte selv fik lov til at tage stilling til, hvorvidt man ad den vej ønsker at støtte et eller andet politisk parti.

Jeg vil gerne gentage: Selvfølgelig kan det opfattes som egoistisk, når vi fra Venstres side i dag, hvor vi ved, at vi har stor, stor tilslutning i disse kredse, pludselig kommer med det her forslag, men det er jo ikke det, vi siger.

Vi kører alene på, at det er friheden – friheden til, at den enkelte selv må bestemme, hvem man gerne vil støtte. Det er det helt afgørende, og så enkelt er det, uanset om forslaget har været til behandling for kortere eller længere tid siden.

Til slut vil jeg gerne sige til justitsministeren, at det jo er indiskutabelt, at der er en individuel frameldeordning. Justitsministeren fik det til at lyde så smukt i sin tale, at der dermed var taget hensyn til alle. Det er altså en sølle ordning, når man skal betale akkurat det samme, om man er med, eller man ikke er med. Vi ved jo alle sammen, at pengene går til forskellige formål, og det er til formål, som de altid er gået til, så det er ikke en reel framelding, man har mulighed for ved at indsende kuponen, som er i fagbladene.

Så derfor må vi fastholde, at den enkelte menneske selv må have lov og ret til at bestemme, hvor man vil sætte sit kryds på valgdagen, og hvilke partier man vil have lov til at støtte.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nuvel, hr. Sander, det kan da være, at sammenligningen med landets love var vidt drevet, men så lad os holde os til foreningers, organisationers love. De er også bindende for dem, der ikke har været til stede – altså ikke selv ønskede at foretage en viljesakt ved afstemning til ledelse eller om en beslutning – eller dem, der har stemt imod det valg eller den beslutning, der er foretaget. Det er nu engang bindende, og det er fuldt demokratisk.

Hvis den sammenligning passer hr. Sander bedre, så kan vi da godt forenes om det.

Og så vil jeg afslutningsvis for mit vedkommende sige, at selvfølgelig er der noget tiltalen-